

det, og som man ikke behøver at være enig i, men som man i hvert fald kan forholde sig til. Vi kan konstatere, at i de mellemliggende måneder har hr. Bjørn Elmquist også udtalt sig til pressen om emnet og rapporten og fortalt, hvad han og hans parti mener, men så skal det debatteres her i Folketinget, og så ønsker hr. Bjørn Elmquist ikke at sige noget som helst og ønsker ikke at svare på nogen som helst spørgsmål.

Jeg må sige til hr. Bjørn Elmquist, at det er foragt for Folketinget.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt knytte et par bemærkninger til rapporten. I sin præsentationspressemeldelse om handlingsplanen skriver justitsministeren:

»Rapporten indeholder en beskrivelse af den organiserede kriminalitet og forslag til en handlingsplan med nye initiativer til bekæmpelse af disse forbrydelser.«

Jeg synes, at der her er tale om lidt af en tilsnigelse. Faktisk fremlægger arbejdsgruppen en utrolig snæver definition på organiseret kriminalitet. Med skam må jeg meddele, at den definition på organiseret kriminalitet, som en arbejdsgruppe med repræsentanter fra alle EU-landene kom med i maj 1993, er både meget bredere og meget bedre. Arbejdsgruppen skriver, at formålet med organiseret kriminalitet gennem forretninger eller forretningsrelaterede aktiviteter, ved hjælp af vold og trusler og ved at influere politikere og massemedier, det økonomiske liv og det juridiske system er at opnå magt og profit. Når man ser på den danske rapport's definition, så er hele dette magtaspekt, hele dette magtelement i forhold til samfundet som sådan forsvundet.

Når den danske rapport snakker om organiseret kriminalitet, stirrer den sig i virkeligheden fuldstændig blind på den såkaldte rockerkriminalitet. Faktisk er rockerkriminalitet det eneste, der konkret omtales som et problem i Danmark, når det gælder organiseret kriminalitet. Meget kan man sige om »Hells Angels« og »Banditos«, og hvad de ellers hedder, men det er jo altså ikke sådan, at de har nogen samfundsmæssig magt i Danmark. Deres betydning eller måske nærmere deres manglende samfundsmæssige betydning fremgår jo klart af, at de stort set alle sammen er blevet dømt for de forbrydelser, vi har fået gennemgået her fra denne talerstol, og at de fleste af dem har afsonet eller afsoner lange fængselsstraffe. Så deres magt er altså begrænset.

Selv når den danske rapport omtaler organiseret kriminalitet i Italien, er det eneste eksempel, man kan komme i tanke om, mafiaen. Det vil jeg anse for at være en kende naivt, for et af kendetegnene ved senkapitalismen er jo netop, at der i stadig større grad sker en overlapning mellem det, man kan kalde traditionel kapitalistisk virksomhed og så organiseret kriminalitet. Selve det princip er der jo sådan set ikke noget nyt i. Vi ved jo fra USA, at utrolig mange erhvervsvirksomheder blev grundlagt i forbudstiden ved at udnytte forbudet mod sprit, lave kriminalitet og score profitter, som så gik ind i privat erhvervsvirksomhed. Vi ved - også fra USA - at flere gangsterfamilier, åbne gangsterfamilier hører til de officielt rigeste i USA.

Det, der er sket i det seneste årti, er, at omfanget er steget drastisk i forhold til 1930'erne, hvilket bl.a. hænger sammen med de enorme summer, som er på spil bl.a. takket være våbenhandelen og narkosalget. Man kan f.eks. tage det aktuelle eksempel med det italienske helikopterfirma Augustas bestikkelse af belgiske toppolitikere, som i øvrigt har haft en række mystiske dødsfald i sit kølvand. Er det ikke et eksempel på organiseret kriminalitet? Det mener vi selvfølgelig det er på samme måde som systematiske selskabstømninger og ulovlige bankskattefradrag.

Den meget smalle definition af organiseret kriminalitet som værende udelukkende rockerkriminalitet fører til, at de midler, som rapporten peger på, er meget begrænsede. Det handler mest om udelukkelse af bandemedlemmer fra retsmøder, hurtig indenretslig afhøring af vidner, begrænsning af aktindsigten, mere telefon- og rumaflytning, øget anvendelse af agenter osv., osv., osv. Det hænger måske også lidt sammen med arbejdsgruppens sammensætning, som man jo i hvert fald kan sige har været rimelig meget præget af politi og anklagemyndighed.

Enhedslisten afviser ikke alle de forslag, som rapporten nævner. F.eks. kan vi langt hen ad vejen støtte og gå ind for den del, som har med vidnebeskyttelsesprogrammet at gøre, men vi mener, at rapporten generelt har det problem, at den altså anskuer det, man kan kalde den organiserede kriminalitet, alt for snævert, f.eks. spørgsmålet om, hvordan vi når frem til bagmændene. Der er ingen reelle overvejelser i den rapport, der er lagt frem, om, hvordan vi når bagmændene. Eksemplerne på, hvordan »Hells Angels« sidder i fængsel, er jo ikke et eksempel på, hvordan man når bagmændene.